

Kontynuacje

MIMUW 2018/19

Michał Szafraniuk

4 lutego 2019

1 Semantyka denotacyjna w stylu kontynuacyjnym dla języka TINY

Dziedziny semantyczne

- $\text{Val} = \mathbb{Z}$
- $\text{Bool} = \{\text{tt}, \text{ff}\}$
- Ans : zbiór finalnych „odpowiedzi” programu
- $\text{Cont} = \text{Store} \rightarrow \text{Ans}$: zbiór kontynuacji dla instrukcji
- $\text{ECont} = \text{Val} \rightarrow \text{Cont}$: zbiór kontynuacji dla wyrażeń arytmetycznych
- $\text{BCont} = \text{Bool} \rightarrow \text{Cont}$: zbiór kontynuacji dla wyrażeń boolowskich
- $\text{DCont} = \text{Env} \rightarrow \text{Cont}$: zbiór kontynuacji dla deklaracji

Semantyka kontynuacyjna instrukcji

Typ

$$\llbracket \cdot \rrbracket_{\mathcal{I}} : \text{Instr} \rightarrow \text{Env} \rightarrow \text{Cont} \rightarrow \text{Cont}$$

Intuicja

$$\llbracket i \rrbracket \rho = \lambda \kappa_1. \kappa_0$$

jest „maszynką”, do której jeśli wrzucimy przyszłość po wykonaniu instrukcji i (κ_1) to dostaniemy terazniejszość tuż przed wykonaniem i (κ_0).

Denotacje

Narazie zakładamy, że semantyka wyrażeń jest dana.

- `skip`

Teraźniejszość jest przyszłością:

$$\llbracket \text{skip} \rrbracket \rho = \lambda \kappa. \kappa$$

- przypisanie:

Teraźniejszość jest przyszłością zrealizowaną w dzisiejszym składzie zmodyfikowanym o przypisanie:

$$\llbracket x := e \rrbracket \rho = \lambda \kappa. \lambda s. \kappa s [\rho(x) \mapsto \llbracket e \rrbracket \rho s]$$

Z pełną denotacją kontynuacyjną dla wyrażeń:

$$\llbracket x := e \rrbracket \rho = \lambda \kappa. \llbracket e \rrbracket \rho (\lambda n. \lambda s. \kappa s [\rho(x) \mapsto n])$$

- złożenie instrukcji:

$$\llbracket i_1; i_2 \rrbracket \rho = \lambda \kappa_2. (\text{let } \kappa_1 = \llbracket i_2 \rrbracket \rho \kappa_2 \text{ in } \kappa_0 = \llbracket i_1 \rrbracket \rho \kappa_1)$$

Jeśli przyszłością po i_2 jest κ_2 a teraźniejszością przed i_2 (czyli po i_1) jest κ_1 to κ_0 jest teraźniejszością przed i_1 jest κ_0 .

W skrócie:

$$\llbracket i_1; i_2 \rrbracket \rho = \llbracket i_1 \rrbracket \rho \circ \llbracket i_2 \rrbracket \rho$$

czyli na odwrót niż zwykle bo idziemy od końca.

- if

$$\llbracket \text{if } b \text{ then } i_1 \text{ else } i_2 \rrbracket = \lambda \kappa. (\lambda s. \text{ifte}(\llbracket b \rrbracket \rho s, \llbracket i_1 \rrbracket \rho \kappa s, \llbracket i_2 \rrbracket \rho \kappa s))$$

- while

$$\llbracket \text{while } b \text{ do } i \rrbracket = \lambda \kappa_1. \text{fix } \Phi$$

where

$$\Phi: \text{Cont} \rightarrow \text{Cont}$$

$$\Phi = \lambda \kappa_0. \lambda s. \begin{cases} (\llbracket i \rrbracket \rho) \kappa_0 s & \text{if } \llbracket b \rrbracket \rho s = \text{tt} \\ \kappa_1 s & \text{oth} \end{cases}$$

gdź równanie stałopunktowe:

$$\kappa_0 = \lambda s. \text{ifte}(\llbracket b \rrbracket \rho s, (\llbracket i \rrbracket \rho) \kappa_0 s, \kappa_1 s)$$

κ_1 jest przyszłością po **while**'u - oczywiście nie zmieni się ona na skutek instrukcji **while**. Jeśli dozór okazałby się fałszywy to moja (pętla się) teraźniejszość κ_0 jest tożsama z przyszłością κ_1 a jeśli okazałby się prawdziwy to pętla się teraźniejszość po wykonaniu i musi być tożsama pętla się teraźniejszością przed wykonaniem i .

Semantyka kontynuacyjna wyrażeń arytmetycznych

Typ

$$\llbracket \cdot \rrbracket_{\mathcal{E}} : \text{Instr} \rightarrow \text{Env} \rightarrow \text{ECont} \rightarrow \text{Cont}$$

$$\text{ECont} = \text{Val} \rightarrow \text{Cont}$$

$$\text{Cont} = \text{Store} \rightarrow \text{Ans}$$

Intuicja

$$\llbracket e \rrbracket \rho = \lambda \kappa_E. \kappa$$

- $\kappa_E \in \text{ECont}$ jest „wyjściem” wyrażenia: kontynuacją dla przyszłości po wyliczeniu e
- $\kappa \in \text{Cont}$ jest „wejściem” wyrażenia: kontynuacją dla teraźniejszości sprzed wyliczenia e
- czyli dla przyszłości wyrażenia reprezentowanej przez κ_E jego teraźniejszością jest κ

Denotacje

- stała numeryczna

$$\llbracket n \rrbracket \rho = \lambda \kappa_E. \lambda s. \kappa_E \underline{n} s = \lambda \kappa_E. \kappa_E \underline{n}$$

Jeżeli po wyliczeniu n jest przyszłość κ_E to teraźniejszością jest ta przyszłość z zaaplikowaną wartością \underline{n} .

- zmienna

$$\llbracket x \rrbracket \rho = \lambda \kappa_E. \lambda s. \kappa_E (s \rho x) s$$

Jeżeli przyszłością ma być κ_E to teraźniejszością jest funkcja, która dla danego składu wyliczy wartość zmiennej w tym składzie (i środowisku) $(s \rho x)$ a następnie zaaplikuje tą wartość i ten skład do przyszłości.

- suma wyrażeń

$$\llbracket e_1 + e_2 \rrbracket \rho = \lambda \kappa_E. \llbracket e_1 \rrbracket \rho (\lambda n_1. \llbracket e_2 \rrbracket \rho (\lambda n_2. \kappa_E (n_1 + n_2)))$$

Ustalmy, że $\kappa_E \in \text{ECont}$ jest kontynuacją dla przyszłości po wyliczeniu $e_1 + e_2$. Chcemy znaleźć kontynuację dla teraźniejszości sprzed tego wyliczenia. W tym celu najpierw musimy poznać kontynuację $\kappa'_E \in \text{ECont}$ pośrednią pomiędzy wyliczaniem e_1 a e_2 . Nie używamy tutaj składów, gdyż w standardowej semantyce wyrażenia nie mają efektów ubocznych.

Semantyka kontynuacyjna wyrażeń boolowskich

Typ

$$\llbracket \cdot \rrbracket_B : BExpr \rightarrow Env \rightarrow \text{BCont} \rightarrow \text{Cont}$$

$$\text{BCont} = \text{Bool} \rightarrow \text{Cont}$$

$$\text{Cont} = \text{Store} \rightarrow \text{Ans}$$

Intuicja

$$\llbracket b \rrbracket \rho = \lambda \kappa_B. \kappa$$

jak dla wyrażeń arytmetycznych.

Denotacje

- stałe

$$\llbracket \text{true} \rrbracket \rho = \lambda \kappa_B. \kappa_B \text{tt}$$

$$\llbracket \text{false} \rrbracket \rho = \lambda \kappa_B. \kappa_B \text{ff}$$

Jeżeli kontynuacją dla przyszłości jest κ_B to terazniejszością jest ta przyszłość z zaaplikowaną wartością tt/ff .

- nierówność

$$\llbracket e_1 \leq e_2 \rrbracket \rho = \lambda \kappa_B. \llbracket e_1 \rrbracket \rho (\lambda n_1. \llbracket e_2 \rrbracket \rho (\lambda n_2. \kappa_B \text{ifte}(n_1 \leq n_2, \text{tt}, \text{ff})))$$

Semantyka kontynuacyjna deklaracji zmiennych

$$VDecl \ni d_V ::= \text{var } x; d_V \mid \epsilon$$

Typ

$$\llbracket \cdot \rrbracket_{\mathcal{D}} : VDecl \rightarrow VEnv \rightarrow VCont \rightarrow Cont$$

$$VCont = VEnv \rightarrow Cont$$

$$Cont = Store \rightarrow Ans$$

Intuicja

$$\llbracket b \rrbracket \rho = \lambda \kappa_B. \kappa$$

jak dla wyrażeń arytmetycznych.

Denotacje

- deklaracja pusta

$$\llbracket \epsilon \rrbracket \rho = \lambda \kappa_D. \kappa_D \rho$$

- deklaracja zmiennej nienicjowanej

$$\llbracket \text{var } x \rrbracket \rho = \lambda \kappa_D. \kappa_D \rho [x \mapsto \text{newloc}(s)]$$

- deklaracja zmiennej inicjowanej zerem

$$\llbracket \text{var } x := 0 \rrbracket \rho = \lambda \kappa_D. \lambda s. \kappa_D \rho [x \mapsto l] s [l \mapsto 0]$$

where $l = \text{newloc}(s)$.

- deklaracja zmiennej inicjowanej

$$\llbracket \text{var } x := e \rrbracket \rho = \lambda \kappa_D. \llbracket e \rrbracket \rho (\lambda n. \lambda s. \kappa_D \rho [x \mapsto l] s [l \mapsto n])$$

where $l = \text{newloc}(s)$.

- złożenie deklaracji

$$\llbracket d_1; d_2 \rrbracket \rho = \lambda \kappa_D. \llbracket d_1 \rrbracket \rho (\lambda \rho'. \llbracket d_2 \rrbracket \rho' \kappa_D)$$

Semantyka kontynuacyjna rozszerzonych instrukcji

Typ

$$\llbracket \cdot \rrbracket_{\mathcal{I}} : Instr \rightarrow Env \rightarrow Cont \rightarrow Cont$$

$$\llbracket \cdot \rrbracket_{\mathcal{D}} : VDecl \rightarrow Env \rightarrow DCont \rightarrow Cont$$

$$DCont = Env \rightarrow Cont$$

$$Cont = Store \rightarrow Ans$$

- blok z deklaracją zmiennych

$$\llbracket \text{begin } d; i \text{ end} \rrbracket = \lambda \kappa \in Cont. \llbracket d \rrbracket \rho (\lambda \rho' \in Env. \llbracket i \rrbracket \rho' \kappa)$$